

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24808/2024
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Сладић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Радивој Ајдуковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3609/23 од 24.07.2024. године, у седници одржаној дана 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3609/23 од 24.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3609/23 од 24.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику П 134/23 од 31.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да су тужиоци сувласници катастарске парцеле број .. КО ..., по култури шума у површини од 88,73 ара, што би тужени био дужан да призна и дозволи тужиоцима да своје право упишу у јавну књигу РГЗ СКН Трстеник, без посебне сагласности и присуства туженог. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 38.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3609/23 од 24.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права с`тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 10/23), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 10/23) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужлаца за утврђење права својине по основу одржаја одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Ревизијом се не указује на другачије одлуке судова због чега не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине у овој правној ствари је поднета 04.11.2019. године, а означена вредност предмета спора је 235.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем

курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију с`обзиром на то да нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић